

201107901/1/V1.

Datum uitspraak: 15 oktober 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 30 juni 2011 in zaak nr. 09/47395 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 8 oktober 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 24 november 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juni 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (hierna: mvv-vereiste).

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand, niet verantwoord is te reizen.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, wordt de aanvraag evenmin afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft een vreemdeling die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) wordt de aanvraag afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Volgens paragraaf B1/4.1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000, ten tijde van belang, dient voor de in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 neergelegde vrijstelling te worden beoordeeld of de desbetreffende vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht aldaar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag.

Volgens paragraaf B8/3.2 kan ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 vrijstelling worden verleend van het mvv-vereiste indien de terugkeer van de vreemdeling in verband met de medische noodsituatie zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Volgens paragraaf B8/2.1 wordt onder medische noodsituatie verstaan: die situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade. Onder "op korte termijn" wordt verstaan binnen een termijn van drie maanden.

3. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zijn standpunt dat de brief van A. Rietman, psychiater, (hierna: de behandelaar) van 11 november 2009 niets nieuws bevat onjuist is, dat hieraan niet afdoet dat in de brief van de behandelaar van 13 november 2008 is vermeld dat zich een medische noodsituatie voordoet en dat het beroep van de minister op onder meer de uitspraak van 22 mei 2007 in zaak nr. 200701538/1 (www.raadvanstate.nl) over verschil van inzicht tussen het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) en de behandelend arts niet kan slagen omdat in de voorliggende zaak de feiten nog niet vast staan, zodat de minister door het besluit van 24 november 2009 te baseren op het advies van het BMA van 30 juli 2009 (hierna: het BMA-advies) zonder de medische informatie uit de brief van 11 november 2009 aan het BMA voor te leggen, dat besluit onzorgvuldig heeft voorbereid. De minister voert hiertoe, onder verwijzing naar de uitspraak van 10 maart 2010 in zaak nr. 200907158/1 (www.raadvanstate.nl), aan dat de brief van 11 november 2009 niet maakt dat het BMA-advies onjuist of onvolledig is. De minister wijst er in dit verband op dat het BMA overeenkomstig de informatie van de behandelaar in de brieven van 13 november 2008 en 22 april 2009 heeft geconcludeerd dat de vreemdeling lijdt aan posttraumatisch stresssyndroom (hierna: ptss) en dissociaties, maar, anders dan de behandelaar, van mening is dat bij het uitblijven van behandeling een medische noodsituatie op korte termijn niet aan de orde is. De brief van 11 november 2009 doet hieraan volgens de minister niet af, nu deze geen nieuwe medische klachten, geen relevante nieuwe feiten en omstandigheden over de reeds bij het BMA bekende klachten en geen nieuwe inzichten over de redenen waarom volgens het BMA een medische noodsituatie op korte termijn niet aan de orde is, bevat.

3.1. In het BMA-advies is vermeld dat de vreemdeling lijdt aan ptss en dissociaties, op welke wijze zij hiervoor wordt behandeld, dat het uitblijven van behandeling niet zal leiden tot een medische noodsituatie op korte

termijn omdat er geen opnames zijn geweest voor de genoemde klachten en geen meldingen zijn gemaakt van doodswensen en/of pogingen tot zelfmoord, ernstige psychotische verschijnselen en gevaarlijke situaties ontstaan door dissociaties en dat zij in staat is te reizen als zij tijdens de reis begeleid wordt door een psychiatrisch geschoold verpleegkundige die tevens kan toezien op de inname van de noodzakelijk medicatie.

3.2. Bij brief van 30 maart 2009, waarbij de minister het BMA heeft verzocht om een medisch advies, heeft de minister als bijlage gevoegd de brief van de behandelaar van 13 november 2008. In het BMA-advies is vermeld dat voor de beantwoording van de vragen van de minister gebruik is gemaakt van de door de minister meegezonden stukken en de bij brief van de behandelaar van 22 april 2009 verkregen informatie.

In de brief van 13 november 2008 is vermeld dat de vreemdeling lijdt aan ptss waarbij zij gevoelig is voor *triggers* en vervreemd kan zijn van zichzelf, op welke wijze zij hiervoor wordt behandeld en dat het van groot belang is dat de behandeling voor voorlopig onbepaalde tijd kan worden voortgezet in Nederland omdat uitzetting of terugkeer naar het land van herkomst zeker een medische noodsituatie teweeg zal brengen met overweldigende angst en volkomen ontwrichting van het dagelijks leven.

In de brief van 22 april 2009 is vermeld dat de vreemdeling lijdt aan ernstige ptss waarbij zij gevoelig is voor *triggers* en dissociaties, dat er geen vroegere ziekenhuisopnames, behandelingen of ziekten die van belang zijn voor de huidige klachten en geen opnames in het kader van deze ptss *met verlaat begin* zijn geweest, op welke wijze zij voor haar klachten wordt behandeld en dat de symptomen nog even heftig aanwezig zijn ondanks haar therapietrouw.

3.3. In de brief van 11 november 2009 is vermeld dat de vreemdeling lijdt aan complexe ptss waarbij bepaalde *triggers* haar gezondheidstoestand – opnieuw – ernstig kunnen schaden, dat reizen naar haar geboorteland een zeer zware *trigger* is, dat dit ongetwijfeld een ernstige hertraumatisering zal betekenen met als gevolg dissociëren, heftige paniek met grote kans op controleverlies en definitief verlies van het basisvertrouwen in mensen in het algemeen en het vermogen om het eigen leven als zinvol te ervaren en dat dit vroeg of laat kan leiden tot suïcide of robotisering.

3.4. Volgens vaste jurisprudentie (onder meer uitspraak van 13 oktober 2010 in zaak nr. 201001245/1/V1; www.raadvanstate.nl) moet de minister, indien hij een BMA-advies aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich ingevolge artikel 3:2 van de Awb ervan vergewissen dat dit – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is.

3.5. Gezien de brieven van 13 november 2008 en 22 april 2009 betoogt de minister terecht dat de brief van 11 november 2009 geen nieuwe medische klachten, geen relevante nieuwe feiten en omstandigheden over de reeds bij het BMA bekende klachten en geen nieuwe inzichten over de redenen waarom volgens het BMA een medische noodsituatie op korte termijn niet aan de orde is, bevat. Zo is 'complexe ptss' reeds vermeld in de brief van 22 april 2009 als 'ernstige ptss', zijn 'dissociëren' en '*triggers*'

reeds vermeld in zowel de brief van 13 november 2008 als de brief van 22 april 2009, is 'reizen naar het geboorteland van de vreemdeling' als 'zeer zware *trigger*' reeds vermeld in de brief van 13 november 2008 met de daarin weergegeven gevolgen van uitzetting of terugkeer naar het land van herkomst, is 'heftige paniek, met grote kans op controleverlies en definitief verlies van het basisvertrouwen in mensen in het algemeen en het vermogen om het eigen leven als zinvol te ervaren' reeds vermeld in de brief van 13 november 2008 als 'medische noodsituatie met overweldigende angst en volkomen ontwrichting van het dagelijks leven'. De vermelding dat een en ander vroeg of laat kan leiden tot suicide of robotisering is te weinig concreet. Gelet hierop stonden, anders dan de rechtbank heeft overwogen, de medische feiten in de voorliggende zaak – evenals in de zaak die ten grondslag ligt aan voormelde uitspraak van 22 mei 2007 – reeds vast, zodat de minister terecht, onder verwijzing naar voormelde uitspraken van 10 maart 2010 en 22 mei 2007, betoogt dat de omstandigheid dat tussen het BMA en de behandelaar verschil van inzicht bestaat over de uit de medische gegevens te trekken conclusie over de vraag of het uitblijven van behandeling zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn niet maakt dat het BMA-advies onjuist dan wel onvolledig is. Gezien het vorenstaande heeft de minister in het besluit van 24 november 2009 terecht geconcludeerd dat mocht worden uitgegaan van de juistheid van het BMA-advies en is de rechtbank ten onrechte tot de bestreden overweging gekomen.

De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het besluit van 24 november 2009 beoordeeld in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

5. De vreemdeling heeft in beroep betoogd dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het bezwaar kennelijk ongegrond was en krachtens artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb bij de behandeling daarvan kon worden afgezien van het horen.

5.1. Van het horen mag slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb worden afgezien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit.

Gezien de motivering van het besluit van 8 oktober 2009 en hetgeen de vreemdeling daartegen in bezwaar heeft aangevoerd, is aan deze maatstaf voldaan, zodat de beroepsgrond faalt.

6. Het beroep is ongegrond

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, 30 juni 2011 in zaak nr. 09/47395;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

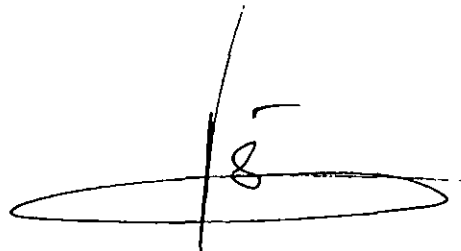
w.g. De Vink
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2012

154.

Verzonden: 15 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser